

ropæiske Fællesskabers Forsamling), se Folke-tingstidende 1977-78, tillæg A sp. 357.

Aktens artikel 2 om antallet af repræsentanter, der vælges i hver enkelt medlemsstat, er siden blevet ændret med henblik på Grækenlands indtræden i De Europæiske Fællesskaber den 1. januar 1981 samt Spaniens og Portugals indtræden den 1. januar 1986, men antallet af danske repræsentanter udgør fortsat 16.

2. Bestemmelserne om *valgprocedure* er nu fastsat i lov nr. 746 af 7. december 1988 om valg af danske repræsentanter til Europa-Parlamentet (De Europæiske Fællesskabers Forsamling). Loven trådte i kraft den 1. januar 1989.

Om *Folketingets godkendelse af valget* indeholder lovens kapitel 11 følgende bestemmelser:

»§ 37. Folketinget afgør endeligt, om indenrigsministerens beregninger og opgørelser skal godkendes, eller om der skal foretages nye beregninger og opgørelser. Folketinget kan endvidere pålægge indenrigsministeren at indhente stemmemateriale m.v. til Folketinget.

Stk. 2. Folketinget kan pålægge valgbestyrelserne at foretage en fornyet gennemgang og opgørelse af det materiale eller dele heraf, der har været benyttet ved valget.

Stk. 3. Rejses der tvivl om en repræsentants valgbarhed, træffer Folketinget endelig afgørelse herom.

§ 38. Enhver vælger kan klage over Europa-Parlamentsvalg. Klager skal stiles til Folketinget og sendes til indenrigsministeren. Klager skal være indenrigsministeren i hænde senest ugedagen efter valgdagen. Folketinget træffer endelig afgørelse om klager over valget.

§ 39. Hvis Folketinget træffer afgørelse om, at afstemningen er helt eller delvis ugyldig, bestemmer Folketinget endeligt, i hvilket omfang og på hvilken måde omvalg skal afholdes.«

Ved en den 2. juni 1978 vedtaget ændring af Folketingets forretningsordens § 7, stk. 1, nr. 2, er det bestemt, at *Udvalget til Valgs Prøvelse* gør indstilling til Tinget om sådanne afgørelser, som i henhold til lovgivningen om valg til Europa-Parlamentet (De Europæiske Fællesskabers Forsamling) er henlagt til Folketinget.

3. Efter Folketingets godkendelse af valget vil repræsentanternes mandater derefter blive

prøvet af Europa-Parlamentet, jf. art. 11 i den førnævnte akt, der har følgende ordlyd:

»Indtil den i artikel 7, stk. 1, fastsatte ensartede valgprocedure er trådt i kraft, prøver Forsamlingen repræsentanternes mandater. Med henblik herpå tager Forsamlingen de valgresultater, der officielt er bekendtgjort af medlemsstaterne, til efterretning og træffer afgørelse i eventuelle tvivlsspørgsmål, der måtte opstå på grundlag af bestemmelserne i denne akt, bortset fra tvivlsspørgsmål vedrørende de nationale bestemmelser, som denne akt henviser til.«

Med henblik derpå indeholder § 40 i den danske EF-valglov følgende:

»§ 40. Folketinget underretter Europa-Parlamentet om valgets resultat med henblik på prøvelsen af mandaterne i henhold til De Europæiske Fællesskabers regler herom.«

II. Valget i Danmark den 15. juni 1989

4. Valg af 16 repræsentanter afholdtes torsdag den 15. juni 1989, jf. Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 526 af 25. august 1988 om fastsættelse af dagen for afholdelse af valg af danske repræsentanter til Europa-Parlamentet.

5. Som bekendtgjort af Indenrigsministeriet i Statstidende den 24. maj 1989 var følgende *kandidatlister* (partier) godkendt til deltagelse i Europa-Parlamentsvalget:

- A. Socialdemokratiet.
- B. Det Radikale Venstre.
- C. Det Konservative Folkeparti.
- D. Centrum-Demokraterne.
- F. Socialistisk folkeparti.
- N. Folkebevægelsen mod EF.
- Q. Kristeligt Folkeparti.
- V. Venstre, Danmarks Liberale Parti.
- Z. Fremskridtspartiet.

Der var anmeldt valgforbund mellem følgende kandidatlister:

I. Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre.

II. Det Konservative Folkeparti og Venstre, Danmarks Liberale Parti.

III. Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti.

IV. Socialistisk Folkeparti og Folkebevægelsen mod EF.